

перемога", - сказав Яценюк.

Капеланська служба – це служба в армії священників (посада прирівняна до заступника командира полку або батальйону). Капелан відповідальний за виховання рядових солдатів, матросів, офіцерів і їхніх сімей. У його функції входить богослужіння серед військовослужбовців, контроль за їхнім моральним станом, відспівування загиблих. Кандидати від священників перед вступом на службу проходять сертифіковану підготовку.

Звернення Всеукраїнської Ради Церков і релігійних організацій щодо ситуації на Сході України

Всеукраїнська Рада Церков і релігійних організацій протягом останніх тижнів зверталась зі словами підтримки позиції Президента України П.О.Порошенка щодо мирного врегулювання збройного конфлікту на Сході України та висловлювала готовність посильно сприяти в реалізації його мирного плану.

Однак, ситуація на Сході України продовжує бути напруженою. У зв'язку з останніми подіями в цьому регіоні, звертаємося до всіх, хто незаконно тримає в руках зброю, скласти її та припинити кровопролиття.

Знову підкреслюємо засвідчену нами раніше позицію, що територіальна цілісність України, незалежність якої дарована нам Богом, є цінністю для нашого народу, а тому допустити її розділення ми не маємо права, бо це гріх перед Богом та майбутніми поколіннями нашого народу.

Ми звертаємось до всіх людей доброї волі про всебічне сприяння якнайшвидшому звільненню всіх заручників, в тому числі й священнослужителів, та ще раз закликаємо усіх відмовитись від такого роду способів боротьби, а мирними шляхами врегулювати цей збройний конфлікт.

Всеукраїнська Рада Церков і релігійних організацій засуджує будь-які релігійні переслідування та дискримінацію віруючих Донецької та Луганської областей, а також захоплення церковних споруд і інших релігійних приміщень та використання їх у збройному конфлікті, якими б мотивами це не виправдовувалося.

Ми засвідчуємо нашу солідарність з людьми, які постраждали від збройного конфлікту, та закликаємо наших вірних до діяльної допомоги та справ милосердя нашим братам і сестрам зі Сходу України.

Ще раз закликаємо всіх наших вірних до посиленних молитов за мир і злагоду в цей складний для нашої Батьківщини час.

Роздуми до кави:

Запам'ятай, у світі є мільйони жінок, які набагато красивіші, розумніші, цікавіші ніж ти, але все це не має ніякого значення, якщо ти доторкнулася до його серця.

Джон Фаулз

о. Леонід
Настоятель парафії

Парафіяльна листівка 111

XV Неділя Звичайна 13.07 - 20.07.2014

Розклад Богослужінь

Понеділок – Субота – **Св. Меси не буде**

Неділя: 20 липня 2014 р. **XVI Неділя Звичайна**

8.⁰⁰ год. - Розарій

8.³⁰ год. - Поклоніння Пресвятим Дарам

Св. Меса 9.⁰⁰ год.

11.⁰⁰ год.

- Середа (16 липня) – **Урочистість Матері Божої Бердичівської**, головної покровительки нашої Дієцезії.

Біблейський коментар на XV Неділя Звичайна

...отак і моє слово, що виходить у мене з уст, не повертається до мене порожнім... (Іс 55,11)

Хлібороб ретельно готується до посіву. Він вибирає найкраще насіння, найбільш родючу землю і продумує план посадки. І все для того, щоб отримати гарний врожай. Але які б зусилля не прикладав робітник, він не може змусити насіння рости.

На відміну від хлібороба, Небесний Отець вирощує і зерно на полях, і насіння віри в наших серцях. Це Він забезпечує рясні врожаї і на земній, і на духовній ниві. Щоб отримати рясні плоди духа, Господь виливає на нас, як життєдайний дощ, Своє слово.

Сьогоднішнє перше читання свідчить про плідність Божого слова, бо воно ніколи не повертається до Господа порожнім! Щодня наш Отець дарує нам слова життя. Він ділиться з нами Своїми надіями і задумами (див. Єр 29,11). Він розповідає нам про Свою вічну любов до нас (див. Єр 31,3) і про Своє благовоління (див. Іс 62,4). І Він стверджує, що ми благословенні, бо можемо бачити знаки Його присутності в цьому світі (див. Мт 13,23). Якщо ми прийемо ці слова, то вони перетворять нас на успішних свідків Христа.

Щоб приносити плоди для Бога, прийми Його слово і ніколи не віддаляйся від нього. Щодня знаходь час для читання Святого Письма. Дозволь Господу розмовляти з твоїм серцем, формувати твій розум, скеровувати твої дії. Щодня знаходь час, щоб слухати Бога.

«Отче, дай мені прозріння, щоб я бачив Тебе, загостри мій слух, щоб я чув Тебе. Відкрий моє серце, щоб я прийняв Тебе. Прийди, Господи, доторкнися до моєї душі словом життя і перетвори мене.»

Дари Святого Духа (Продовження)

Дар знання – євр. *da'at* – не робить нас здатними бути теологами в повному розумінні цього слова, а провадить до відкриття нескінченної любові Бога до

людини (Осія 2,22; 4,1–6,6), а також зобов'язує до цілковитого віддання себе Богові і робить здатним виконувати Божу волю (Єремія 22,15-16).

Дар знання є тим даром Святого Духа, завдяки якому ми маємо впевненість і глибоку віру в Бога та в об'явлені нам християнські істини. Він є надприродним налаштуванням розуму, яке дозволяє йому осягнути і чудесним способом проникнути, немовби інтуїтивно, деякі таємниці віри, або ж просто глибокий сенс, який міститься в словах Господа Христа чи в натхнених Святим Духом писаннях.

Дар знання дозволяє нам правильно і повністю використовувати всі природні й надприродні дари задля нашого освячення і спасіння. Притча Ісуса про таланти є доброю ілюстрацією потреби цього дару (Мт 25,14-30).

«Господь Бог, – казала св. Тереза Авільська, – складає тоді в найглибшій таїні душі те, що прагне дати їй пізнати. Діється подібно до того, якби людина, не навчившись читати, не задавши собі ані найменшого труду навчитися чогонебудь, раптом усвідомила, що вона – знає, не відаючи, звідки і в який спосіб дістала це знання, оскільки не знайома навіть з алфавітом. В одну мить душа стає вченою. Таємниця Пресвятої Трійці та інші таємниці віри стали для неї такі зрозумілі, що немає теолога, з яким вона не була б готова увійти в диспут, аби захищати такі великі істини. Вона сама дивується цьому вельми багато» (Життя св. Терези Авільської, розд.27).

Цей дар у винятковий спосіб дає змогу зрозуміти істини Святого Письма. Це Біблія подає нам конкретні приклади поведінки, які можуть стати досвідом людини завдяки молитві, а також через виконання вказівок натхнених текстів (Мт 7,7; Мк 10,30; Лк 17,5-6).

Відповідальне батьківство

Батьківство – це покликання, як стосується певних дій, прикмет, способу реалізації життя, а не означає посідати щось. Покликання до батьківства не зводиться до того, щоб мати дітей, але щоб виконувати батьківські функції, бути мамою і татом. «За самою своєю природою установа подружжя і подружня любов спрямовані до народжування й виховання дітей, якими вони немов увінчуються» (GS 53). «Діти є найціннішим даром подружжя і приносять батькам найбільше добра» (GS 54).

Подружня єдність між чоловіком та жінкою і нерозривність подружжя ґрунтується на внутрішній духовній єдності осіб, які входять в інтимне сопричастя життя силою Божественної любові. У подружжя ця духовна єдність в любові висловлюється також і в тілесний спосіб у статевому співжитті. Таким чином, статевий акт, згідно з самою природою, має подвійний характер: єднаний і дітородний.

У тілесному вимірі він здійснює єднання в любові чоловіка та дружини, і ця любов спрямована до плідності, до народження нового життя. Дитина не приходить ззовні, щоб долучитися до взаємної любові подружжя; вона з'являється в самому серці цього взаємного дару, є його плодом і здійсненням. Чоловік і

жінка виступають як образ Божий, коли, народжуючи дітей, стають діяльними сопричасниками творчої сили і батьківства Бога (Еф. 3,14-15; Мт. 23, 9). «У місії подружжя передавати життя і бути вихователями тих, кому вони його дали, чоловік і дружина є співпрацівниками Божої любові і наче її виразом» (GS 61).

Жодна людина не виникає випадково, вона завжди є ціллію творчої любові Бога. Із цієї фундаментальної правди походить те, що здатність до дітородження є вписаною в людську статевість - це співпраця з творчою Божою силою.

Подружня любов єднає чоловіка та жінку, і вони стають “одним тілом” через їхню відмінність та взаємодоповнюваність. Тілесна єдність є виявом і символом єдності духовної. У момент зачаття паралельно діють Бог і подружня пара: батьки дають тіло, а Бог наповнює життєдайним духом. Дитина – це плід і видимий знак любові батьків, активне прийняття подружжям Божого дару.

Батьківство – це приведення дітей у світ, яке відбувається етапами:

- Прийняття дитини (життя до народження). Приймати дітей навіть тоді, коли вони не є такими як ми сподівалися, навіть якщо ми хотіли бачити їх зовсім іншими, зрозуміти хто вони, допомогти їм стати тими, ким хоче бачити їх Бог, тобто їх любити.
- Опіка над маленькою дитиною
- Дати дитині можливість піти в світ, залишити батьків.

В енциклопедії “**Humanae vitae**” Святіший Отець таким чином трактує відповідальне батьківство. Це розпізнання свого завдання в цьому покликанні, беручи до уваги різні аспекти:

Біологічний: полягає в тому, щоб пізнати й розуміти основи біологічних законів плідності, які діють у людському тілі і шанувати біологічні закони спільної плідності.

Психологічний: вміння керувати собою, самоопанувати інстинкти силою розуму і волі; любов це не те саме, що секс, це також не тільки почуття і не тільки приємність

Моральний (етичний): це дотримання етичних норм, шанування суті подружнього акту, рішення про більшу кількість дітей, беручи до уваги фізичне, економічне, психологічне, суспільне становище, або з важливих причин, на якийсь час відкласти, з важливих причин, зачаття наступної дитини

Духовний (релігійний): це життя у згоді з Божою волею, пам'ять про безсмертя людської душі, дбати про власне духовне зростання.

Священиків в армію

Уряд України має намір розглянути питання про заснування капеланської служби у військах. Про це повідомив прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк, відкриваючи засідання Кабінету міністрів у середу, 2 липня, передає Інтерфакс-Україна.

За словами прем'єра, цей захід необхідний для підтримки бойового духу в українській армії. "Я звертаюся до представників усіх конфесій підтримати українську армію, підтримати українське військо. З нами Бог - а значить, з нами